

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote**. — Cena pojedynczego numeru **30 groszy**.
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow.; tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 19. maja 1934 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Śląskiego

z dnia 20 kwietnia 1934 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o rybołówstwie.

Na zasadzie art. 25, 48 i 95 ustawy z dnia 22 grudnia 1933 r. o rybołówstwie (Dz. U. Śl. Nr. 30, poz. 62) wyjaśniam i zarządzam jak następuje:

§ 1.

Prawo rybołówstwa należy na wodach publicznych do Państwa, na innych wodach do właściciela wody. Nienaruszone pozostają szczególnie tytuły prawne, istniejące w dniu 1 stycznia 1934 r., na których podstawie prawo rybołówstwa całkowicie lub z ograniczeniami należy nie do właściciela wody, lecz do innej osoby (prawo rybołówstwa w cudzej wodzie — art. 7 ustawy).

§ 2.

Podstawę do ustalenia charakteru wody (publiczna czy prywatna) stanowi:

- w cieszyńskiej części Województwa Śląskiego — ustawa wodna z dnia 28 sierpnia 1870 r. (Dz. U. i r. kr. śl. Nr. 51),
- w górnośląskiej części Województwa Śląskiego — ustawa wodna z dnia 7 kwietnia 1913 r. (Zb. u. pr. str. 53) z uwzględnieniem art. 86 ustawy z dnia 22 grudnia 1933 r. o rybołówstwie (Dz. U. Śl. Nr. 30, poz. 62).

Ustalenie charakteru poszczególnych odcinków wód (publiczna czy prywatna), o ile charakter ich nie jest już ustalony prawomocnym orzeczeniem lub o ile ich charakter publiczny nie jest niewątpliwy (n. p. rzeki żeglowne w przypadkach, w których zainteresowani nie dostarczyli dowodów stwierdzających prywatny charakter tych wód) powinno nastąpić w każdym poszczególnym przypadku w formie orzeczenia właściwej dla tych spraw władzy wodnej.

§ 3.

Zarząd rybołówstwem na wodach publicznych, należącym do Państwa wykonują powiatowe władze administracji ogólnej. Aż do wydania dalszych w tej sprawie zarządzeń wspomniany zarząd nie obejmuje tych rybołówstw, które znajdują się w chwili obecnej w administracji lasów państwowych lub innej instytucji państwowej.

§ 4.

Dochody z rybołówstw, znajdujących się w zarządzie powiatowych władz administracji ogólnej wpływają na dochód Skarbu Śląskiego.

§ 5.

W postępowaniu przy wypuszczaniu w dzierżawę obwodów rybackich obowiązują przepisy zawarte w §§ 6 i 7 niniejszego rozporządzenia.

§ 6.

Powiatowa władza administracji ogólnej obowiązana jest przetarg ofert pisemnych na wydzierżawienie obwodu rybackiego ogłosić za pomocą obwieszczenia w gminach, w których obrębie położony jest dany obwód, oraz w piśmie „Przegląd Rybacki”, jak również w jednym z pism miejscowej prasy codziennej, o ile ogłoszenie nie pociąga za sobą kosztów dla władzy, która zarządziła ogłoszenie, najpóźniej na 4 miesiące przed upływem terminu dzierżawy obwodów lub terminu wypowiedzenia umowy z mocy art. 21 i 22 ustawy z dnia 22 grudnia 1933 r. o rybołówstwie. W przypadku rozwiązania umowy z dotychczasowym dzierżawcą z przyczyn, przewidzianych w art. 23, oraz w przypadku przewidzianym w art. 36 wyżej wymienionej ustawy o rybołówstwie, powiatowa władza administracji ogólnej zarządzi bezzwłocznie ogłoszenie nowego przetargu.

W ogłoszeniu przetargu należy podać:

- dokładne oznaczenie granic obwodu,
- okres dzierżawy,
- zasadnicze warunki dzierżawy przewidziane w § 4 „wzoru umowy dzierżawnej” (zał. do niniejszego rozporządzenia Nr. 1),
- termin i miejsce otwarcia ofert,
- wysokość wymaganego wadium.

Czas trwania dzierżawy, zasadniczo określony w ustawie z dnia 22 grudnia 1933 r. o rybołówstwie na okres conajmniej lat 10, powinien zacząć się z dniem 1 kwietnia a kończyć się z dniem 31 marca. W przypadkach, w których dzierżawa może rozpocząć się w innym terminie, nie w kwietniu (ze względu na termin wygaśnięcia lub rozwiązania umowy poprzedniej i przy pierwszym wydzierżawieniu), okres dzierżawy należy rozszerzyć o czas poprzedzający najbliższy kwiecień.

Rozmiary obowiązku zarybienia bezpośredniego oraz dopuszczalną liczbę pozwoleń wędkarskich należy w ogłoszeniu przetargu jako zasadnicze warunki dzierżawy każdego obwodu oddzielnie określać na podstawie ogólnego planu zagospodarowania wód otwartych, które dla poszczególnych dorzeczy ustali Urząd Wojewódzki.

Wadium powinno odpowiadać połowie przeciętnego czynszu rocznego, który Urząd Wojewódzki ustali dla każdego obwodu z osobna na podstawie wysokości czynszu, osiąganego w okresie ostatnich lat 5, o ile zaś rybołówstwo nie było dotąd wydzierżawione, na podstawie wysokości przypuszczalnego dochodu i opinii znawcy rybackiego.

Odpis każdego obwieszczenia powinna władza powiatowa administracji ogólnej równocześnie z zarządzeniem ogłoszenia przesłać do wiadomości Urzędowi Wojewódzkiemu.

Między dniem ogłoszenia a dniem odbycia przetargu ofertowego na dzierżawę obwodu rybackiego powinno upłynąć conajmniej 5 tygodni.

Z przetargu ofert na dzierżawę obwodu rybackiego powinien być sporządzony protokół, ściśle stwierdzający wysokość oferowanych czynszów.

Władza rozstrzygająca o przyznaniu dzierżawy obwodu rybackiego może przy ustaleniu wyniku przetargu pominąć oferty, opiewające na najwyższą sumę, jeżeli na podstawie posiadanych wiadomości ma uzasadnione wątpliwości co do, gospodarczych kwalifikacji oferentów. W protokole należy w takim przypadku podać motyw rozstrzygnięcia.

O wyniku przetargu należy zawiadomić wszystkich, którzy złożyli pisemne oferty.

O każdym wypuszczeniu w dzierżawę obwodu rybackiego powinien być zawiadomiony Urząd Wojewódzki.

§ 7.

Umowy o dzierżawę obwodu rybackiego własnego, podlegające zatwierdzeniu powiatowej władzy administracji ogólnej, powinny odpowiadać warunkom, podanym w §§ 2, 4 i 10 wzoru umowy dzierżawnej, stanowiącego załącznik Nr. 1 do niniejszego rozporządzenia.

§ 8.

Niezwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczeń o utworzeniu obwodów rybackich lub po oddaleniu odwołań od tych orzeczeń powiatowe władze administracji ogólnej powinny ogłosić przetarg ofert pisemnych na wydzierżawienie obwodów rybackich.

§ 9.

Wszelkie umowy o dzierżawę obwodów rybackich, zawierane po dniu 1 stycznia 1934 r. przez powiatową władzę administracji ogólnej powinny treścią swoją i formą odpowiadać „wzorowi umowy o dzierżawę obwodu rybackiego”, stanowiącemu załącznik Nr. 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 10.

Wzory osobistych dowodów rybackich, przewidzianych w art. 40 i następnych ustawy z dnia 22 grudnia 1933 r. o rybołówstwie, ustalam na mocy art. 48 tejże ustawy według załącznika Nr. 2 (karta rybacka) i załącznika Nr. 3 i 4 (karta wędkarska).

§ 11.

Składki na cele ogólnego zagospodarowania wód otwartych i obrony rybołówstwa od szkód, uiszczane przy otrzymywaniu osobistych dowodów rybackich obliczać należy w stosunku do pełnego roku kalendarzowego, dla kart zaś wędkarskich półrocznych na okresy półroczne, zaczynające się z dniem zatwierdzenia karty.

§ 12.

Urząd Wojewódzki prowadzi ewidencję wszystkich obwodów rybackich, obejmującą:

1. granice i numery obwodu,
2. osobę właściciela lub dzierżawcy (imię, nazwisko, miejsce zamieszkania, główny zawód),
3. czas trwania dzierżawy (od do),
4. wysokość czynszu dzierżawnego,
5. wysokość opłaty na „Fundusz Ochrony Rybołówstwa”,
6. rozmiary obowiązkowego zarybienia bezpośredniego i pośredniego,
7. dopuszczona ilość pozwoleń wędkarskich,
8. obowiązek nadzoru (ilość strażników),
9. przekroczenia dzierżawcy obwodu,
10. uwagi.

Przy obwodach własnych niewypuszczonych w dzierżawę należy uwidocznic kwotę, która przypuszczalnie zostałaby uzyskana za obwód w razie wypuszczenia w dzierżawę.

§ 13.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Wojewoda Śląski:

(—) Dr. Grażyński.

(Przedruk z Dz. U. Śl. nr. 11, z dnia 2 maja 1934 r., poz. 20).

Obwieszczenie Ministra Skarbu

z dnia 24 kwietnia 1934 roku

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932) — ustalam na miesiąc maj 1934 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

(Przedruk z Mon. Pol. nr. 99, z dnia 30.4.1934 r., poz. 140).

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 28 marca 1934 r.

o warunkach dopuszczenia zagranicznych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością do działalności na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 4 ust. 2 prawa o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 602) zarządza się co następuje:

§ 1. Za zagraniczne spółki z ograniczoną odpowiedzialnością uważa się spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, mające siedzibę zagranicą.

§ 2. (1) Zagranicznym spółkom z ograniczoną odpowiedzialnością udziela zezwoleń na działalność na obszarze Rzeczypospolitej Minister Przemysłu i Handlu.

(2) Zagranicznym spółkom z ograniczoną odpowiedzialnością, trudniącym się czynnościami bankowymi lub ubezpieczeniowymi, nie można udzielać zezwoleń na działalność na obszarze Rzeczypospolitej.

§ 3. Podania o dopuszczenie zagranicznych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością do działalności na obszarze Rzeczypospolitej należy wnieść bezpośrednio do Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 4. Do podania dołączyć należy:

1. zaświadczenie właściwego zagranicznego przedstawicielstwa polskiego, że w myśl zasady wzajemności polskie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością są dopuszczone do działalności w państwie, na którego obszarze ma siedzibę spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, ubiegająca się o dopuszczenie; zaświadczenie takie jest zbędne, jeżeli między Rzeczpospolitą a tem państwem obowiązuje umowa o wzajemnem dopuszczeniu spółek z ograniczoną odpowiedzialnością do działalności na obszarach obydwu państw;
2. uwierzytelnioną przez właściwe zagraniczne przedstawicielstwo polskie umowę zagranicznej spółki, z tłumaczeniem polskiem, i zaświadczenie właściwej władzy zagranicznej, uwierzytelnione w sposób powyższy, z tłumaczeniem polskiem, że spółka jest utworzona według ustaw państwa ojczystego i że istotnie wykonywa swe zadania, określone umową;
3. uwierzytelniony przez właściwe zagraniczne przedstawicielstwo polskie z tłumaczeniem polskiem odpis uchwały zgromadzenia wspólników o rozciągnięciu działalności spółki na obszar Rzeczypospolitej i o wysokości kapitału zakładowego, przeznaczonego wyłącznie na ten cel;
4. oświadczenie spółki w formie, odpowiadającej postanowieniom umowy spółki, że w swej działalności na obszarze Rzeczypospolitej zachowywać będzie przepisy prawne, ogólnie obowiązujące w Rzeczypospolitej, oraz przepisy rozporządzenia niniejszego.

§ 5. (1) Zezwolenia na działalność udziela się pod warunkiem zachowania wszystkich przepisów rozporządzenia niniejszego. Minister Przemysłu i Handlu może uzależnić zezwolenie od specjalnych warunków, bądź odmówić zezwolenia.

(2) Zezwolenie na działalność na obszarze Rzeczypospolitej może być wydane na cały ozna-

czony w umowie zagranicznej spółki okres trwania spółki lub też na okres krótszy.

(3) Każde przedłużenie terminu, na który rozciąga się pierwotne zezwolenie, każde utworzenie nowego oddziału które zezwoleniem nie jest objęte rozszerzenie lub zmiana działalności spółki na obszarze Rzeczypospolitej wymaga osobnego zezwolenia Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 6. (1) Spółka powinna używać na obszarze Rzeczypospolitej i w działalności swej dotyczącej swego obszaru firmy w języku ojczystym spółki z tłumaczeniem na język polski, z wskazaniem kraju, w którym spółka ma swoją główną siedzibę, z dodatkiem wyrazów „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”.

(2) Spółka powinna ustanowić dla całego przedsiębiorstwa na obszarze Rzeczypospolitej przedstawicielstwo z siedzibą na tym obszarze złożone z jednego pełnomocnika lub z kilku pełnomocników z miejscem zamieszkania w siedzibie przedstawicielstwa, i przedstawicielstwu temu nadać ograniczone pełnomocnictwo do działania w imieniu spółki we wszystkich sprawach, dotyczących działalności spółki na obszarze Rzeczypospolitej.

(3) W sprawach wynikłych ze swej działalności na obszarze Rzeczypospolitej, zagraniczna spółka podlega właściwości sądów polskich i będzie pozywana w osobie jednego z pełnomocników.

§ 7. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nadto obowiązane są wyjednywać zezwolenie Ministra Przemysłu i Handlu:

1. na powiększenie lub zmniejszenie kapitału przeznaczonego na działalność na obszarze Rzeczypospolitej;
2. na zmianę siedziby przedstawicielstwa spółki na obszarze Rzeczypospolitej.

§ 8. O zezwoleniu, uzyskanem na podstawie § 2, 5 i 7, spółka powinna w ciągu 30 dni od dnia doręczenia zezwolenia zamieścić na własny koszt ogłoszenie w Monitorze Polskim i w piśmie, wskazanem przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

§ 9. Ogłoszenie powinno zawierać:

1. firmę spółki,
2. jej zagraniczną siedzibę główną,
3. siedzibę jej przedstawicielstwa na obszarze Rzeczypospolitej,
4. kapitał zakładowy spółki ze wskazaniem, czy został wpłacony w całości, ewentualnie w jakiej części,
5. kapitał przeznaczony na działalność na obszarze Rzeczypospolitej,
6. przedmiot przedsiębiorstwa,
7. imiona, nazwiska i miejsca zamieszkania pełnomocników,
8. inne dane z umowy spółki i z zezwolenia, według uznania Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 10. Po uzyskaniu zezwolenia na działalność na obszarze Rzeczypospolitej i innych zezwoleń, wymienionych w § 5 i 7, należy uczynić zgłoszenie do rejestru handlowego.

§ 11. Uzyskanie zezwolenia na działalność na obszarze Rzeczypospolitej nie zwalnia spółki od konieczności uzyskania innych uprawnień, wymaganych przez obowiązujące przepisy na wykonywanie przedsiębiorstwa spółki.

§ 12. Podczas swej działalności na obszarze Rzeczypospolitej spółka powinna:

1. prowadzić oddzielną księgowość w języku polskim i w walucie polskiej dla swej działalności na obszarze Rzeczypospolitej;
2. zawiadamiać Ministerstwo Przemysłu i Handlu w terminie 60 dni o innych zmianach umowy, niż wymienione w § 7, o zmianach osób pełnomocników, o przystąpieniu do likwidacji spółki i jej zakończeniu; o tych danych należy ogłosić w pismach, wymienionych w § 8;
3. składać Ministerstwu Przemysłu i Handlu w terminie 60 dni od daty odbytego zgromadzenia wspólników;
 - a) uwierzytelnione przez właściwe zagraniczne przedstawicielstwo polskie odpisy wraz z tłumaczeniem polskiem protokółów zgromadzeń wspólników,
 - b) bilanse i sprawozdania roczne tak z całej działalności spółki, jak i z jej działalności na obszarze Rzeczypospolitej; bilanse te należy ogłaszać w pismach, wymienionych w § 8.

§ 13. Zezwolenie na działalność na obszarze Rzeczypospolitej wygasa:

1. jeżeli spółka nie rozpoczęła faktycznie działalności na obszarze Rzeczypospolitej w terminie, określonym w zezwoleniu, a w braku takiego postanowienia — w terminie 6 miesięcy od daty ogłoszenia zezwolenia w Monitorze Polskim;
2. jeżeli spółka przestała prawnie istnieć w swym państwie ojczystym lub utraciła tam prawo prowadzenia przedsiębiorstwa lub rozporządzania swym majątkiem;
3. jeżeli upłynął okres czasu, na który zezwolenie było wydane.

§ 14. Minister Przemysłu i Handlu może ograniczyć, a nawet cofnąć zezwolenie:

1. jeżeli zmieniają się stosunki pod względem przestrzegania wzajemności w państwie ojczystym spółki na niekorzyść spółek polskich;
2. jeżeli spółka nie dotrzymuje warunków zezwolenia, postanowień umowy spółki, przepisów rozporządzenia niniejszego lub wogóle przepisów prawnych, obowiązujących w Rzeczypospolitej.

§ 15. W razie wygaśnięcia lub cofnięcia zezwolenia na działalność na obszarze Rzeczypospolitej oraz w razie rozwiązania i likwidacji spółki powinna ona przystąpić do likwidacji swych interesów na obszarze Rzeczypospolitej i zgłosić o tem do rejestru handlowego. Również o zakończeniu tej likwidacji należy zgłosić do rejestru handlowego w celu wykreślenia z niego spółki.

§ 16. (1) Zagraniczna spółka powinna wnieść do Ministra Skarbu podanie o wymierzenie opłaty, przewidzianej w art. 109 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).

(2) Wniesienie przez zagraniczną spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością podania o zezwolenie na rozpoczęcie działalności na obszarze Rzeczypospolitej lub o zezwolenie na powiększenie kapitału, przeznaczonego na działalność na tym obszarze, nie zwalnia od obowiązku wniesienia podania, przewidzianego w ustępie poprzedzającym. Opłata ta powinna być uiszczona przez spółkę przed rozpoczęciem jej działalności na obszarze Rzeczypospolitej lub przed użyciem na tym obszarze powiększonego kapitału.

§ 17. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Sprawiedliwości.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Jędrzejewicz

Minister Przemysłu i Handlu: Zarzycki.

(Przedruk: z Dz. U. Rz. P. z dnia 13 kwietnia 1934 r. Nr. 31).

Komunikaty.

Orzeczenie Najwyższego Trybunału Administracyjnego. Prawo Materjalne Skarbowe. Monopole.

2. Przepis § 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o zmianie ustroju pieniężnego z 14 kwietnia 1924 poz. 351 Dz. Ust. nie ma zastosowania do przerachowania kwot pieniężnych świadczących o charakterze prywatno-prawnym na rzecz Państwa. (Wyrok z 19. IV. 1929 r. L. Rej. 1814/27).

3. Uiszczony przed wejściem w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 14 kwietnia 1924 poz. 351 Dz. Ust. w markach polskich, a obliczony w frankach złotych należności skarbowe uległy z chwilą wejścia w życie rozporządzenia z samego prawa przerachowaniu na tę samą ilość złotych i, w razie zwrotu ewentualnej nadpłaty, jest zatem podstawą rozliczenia suma, wyrażona w złotych. (Wyrok z 19. IV. r. L. Rej. 1814/27).

4. Na sprzedaż i wyszynk wszelkich napojów alkoholowych, zawierających ponad 2,5 proc. alkoholu (art. 1 ustawy z 23 kwietnia 1920 poz. 299/22 Dz. Ust.), potrzebne jest na zasadzie ustawy o monopolu spirytusowym z 31 lipca 1924 poz. 756 Dz. Ust. wyjednanie koncesji. (Wyrok z 7. IV. 1930 r. L. Rej. 2739/28).

5. Postanowienie art. 79 ustawy o monopolu spirytusowym z 31 lipca 1924 poz. 756 Dz. Ust. (art. 78 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z 26 marca 1927 poz. 289 Dz. Ust.) nadaje władzy prawo swobodnego uznania nie tylko przy nadawaniu, lecz także przy odwoływaniu koncesji na sprzedaż i wyszynk napojów alkoholowych. (Wyrok z 7. IV. 1930 r. L. Rej. 2739/28).

6. Cofnięcie koncesji szynkarskiej bez odszkodowania w myśl art. 78 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 26 marca 1927 poz. 289 Dz. Ust. nie jest sprzeczne z art. 99 Konstytucji. (Wyrok z 4. IX. 1930 r. L. Rej. 2281/28).

7. Swobodne uznanie władzy co do odwoływania koncesji na sprzedaż napojów alkoholowych i zmiany osoby koncesjonariusza (art. 78 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 26 marca 1927 poz. 289 Dz. Ust.) ma zastosowanie również do koncesji, wydanych przed wejściem w życie ustawy o monopolu spirytusowym przez władze skarbowe. (Wyrok z 20. XI. 1930 r. L. Rej. 3557/29).

8. Wydierżawienie koncesji szynkarskiej za zezwoleniem władzy skarbowej w myśl § 368 rozporządzenia Ministra Skarbu z 7 lutego 1928 poz. 556 Dz. Ust. — jest dopuszczalne. (Wyrok z 21. V. 1931 r. L. Rej. 2997/29).

9. Przy udzielaniu zezwoleń na wydierżawienie koncesji szynkarskiej władzy skarbowej przysługuje prawo swobodnego uznania. (Wyrok z 21. V. 1931 r. L. Rej. 2997/29).

(Przedruk: Mon. Polsk. z dnia 1. V. 34 r. Nr. 100).